

Nr 445.

Av herr **Senander m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 101, med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m. samt lag angående fortsatt giltighet av lagen samma dag (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.

Sedan lagen om hyresreglering m. m. antogs den 19 juni 1942, ha de organ som haft att ombesörja lagens efterföljd gjort bl. a. den erfarenheten, att prissättningen å de möblerade rummen i de allra flesta fall undandras lagens verkningsområde. Hyresnämnderna ha ingripit endast i sådana fall, då hyresgästen härom gjort särskild framställning. Detta förhållande avslöjar en allvarlig brist i ovannämnda lagstiftning, som enligt vår mening bör elimineras i samband med att lagen nu föreslås förlängd på 2 år.

Antalet av de kontraktbundna hyresgäster, som hyra ut rum i andra hand, har under krisåren befunnit sig i oavbruten stegring. Enligt en bostadsundersökning, som företogs vid årsskiftet 1942/1943 i Stockholm, funnos vid denna tidpunkt inte mindre än 44 520 inneboende. Antalet torde sedan dess ha stegrats ytterligare med anledning av den mycket stora inflyttning från landsorten som ägt rum. Till ovannämnda siffra på inneboende bör därtill läggas antalet inneboende släktingar, varvid man kommer upp i siffran 69 100. Av huvudstadens hela invånarantal äro således 12,2 % inneboende. Detta ger ett begrepp om inneboendeproblemets omfattning. Av tillgängliga uppgifter från städer och industrisamhällen framgår, att läget är ungefär enahanda i landsorten.

Ovanstående uppgifter understryka behovet av en sådan ändring i hyresregleringslagens ordalydelse, att de hyresreglerande organen erhålla vidgade befogenheter att ingripa på tillräckligt tidigt stadium vid uthyrning av möblerade rum. Hyresnämnden bör i enlighet med vad Hyresgästernas riksförbund förordat i yttrande ges befogenhet att fastställa lägre grundhyra för sådana möblerade lägenheter, som utbudjas till uthyrning mot en hyra som är avsevärt högre än lägenhetens beskaffenhet och övriga omständigheter föranleda.

Departementschefen har ej kunnat förorda, att hyresnämnd sålunda erhåller möjlighet att ingripa mot höga hyrespriser för möblerade rum redan då rummen hyras ut och innan hyresavtal upprättats. Som motivering för sitt avstyrkande pekar departementschefen på de rent praktiska

svårigheter som skulle uppstå vid genomförandet av förslaget. Med tanke på den stora medborgargrupp det här är fråga om böra dylika av departementschefen anförda praktiska svårigheter icke få utgöra ett hinder för lagens effektivisering. Dessa svårigheter böra kunna övervinnas. Hyresnämndernas på sina håll redan vidtagna åtgärder för att hindra uttagande av för höga hyror för möblerade rum, om vilket hyresrådet talar i sin skrivelse till Kungl. Maj:t av den 20 december 1943, böra fullföljas genom härovan omtalade komplettering av hyresregleringslagen.

Med hänvisning till vad här ovan sagts hemställes,

att riksdagen för sin del måtte besluta om sådan ändring i paragraf 6, lagen av den 19 juni 1942 om hyresreglering m. m., att hyresnämnd därigenom erhåller möjlighet att ingripa mot hyresprissättningen för möblerade rum redan då rummen utbjudas till uthyrning, alltså innan något hyresavtal blir träffat, varjämte anhålles, att utskottet måtte utarbeta den härför nödiga lagtexten.

Stockholm den 29 februari 1944.

K. E. Senander.

Set Persson.

H. Hagberg.
